

trix ex eo, quod mater vidua sit meretrix, an ille teneatur actione injuriarum, dict. n. 7 in fin. — aliquem per scripturam, vel cantinellam publicè, vel secretè, qualiter puniatur, n. 3 ibidem per illum text. — virginem, vel aliam honestè viventem, qualiter teneatur, et puniatur, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 9 p. 7. — aliquem de facto, qualiter teneatur, et ad quid, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — aliquem, illum malitiosè citando, vel quæstionem servitutis movendo, qualiter teneatur, n. 1 et 2 l. 7 ibidem. — servum qualiter puniatur, n. 4 et 9 l. 9 tit. 9 part. 7, et quid si injuria fiat aliis, ibidem. — Et quis intentet actionem injuriarum, quando aliquis universitatis, vassallus, vel pastor offenditur, n. 1 l. 10 ibid. per illum text. — Injurius mortuum qualiter puniatur, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 9 part. 7, et n. 2 l. 13 per text. ibi, tit. 9 p. 7. — si sit iudex, an ad emendam teneatur, n. 4 l. 16 per text. ibi, tit. 9 p. 7. — Et si injuriatus agat civiliter contra injuriantem ad pœnam pecuniariam, qualiter in hoc sit procedendum, n. 3, 6 et 7 l. 21 per textum illum, tit. 9 part. 7. — Et quid si injurians non sit solvendo, an corporaliter puniri possit, ibi num. 9, 10 et 11 per illum text. — Et intra quantum tempus actio injuriarum contra injuriantem proponi debeat, sive in modum actionis, sive exceptionis proponatur, et an idem sit in quacumque injuria, n. 1 et 2 l. 22 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — Injurius an et quando ab injuria liberatus videatur, n. 4, 5 et 4 dict. l. 22 per text. ibi. — Et si iudex injuriaverit appellentem, qualiter veniat puniendus, per n. 1 et 2 l. 4 per text. ibi, tit. 10 part. 7.

INJURIATUS si agat contra injuriantem, et eligat unam actionem, an illam omittere poterit, et illam sibi liceat intentare, n. 2 l. 21 per illum textum, tit. 9 part. 7.

IMMIXTIO hæreditatis, de hoc vide in verbo **ADITIO**, et in verbo **HÆRES**.

IMMORTALITAS, et plura de immortalitate animæ, n. 3 l. 1 tit. 26 part. 7.

INOBEDIENTIA subditorum ad Regis præceptum, qualiter puniatur, n. 4 in fin, et n. 6 l. 16 t. 15 part. 2. — illius qui est in ulteriori loco, sed sperat succedere, an privet illum à successione, quando in majoria cavetur quod inobediens possessori majoriæ in ea succedere non possit, an verò illud intelligatur de illo, qui erat in primo loco, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.

INNOCENS puniri non debet propter scandalum, n. 3 in princip. l. 50 tit. 5 part. 1.

INOPS patronus quando dicatur, quantum ad hoc, ut ab ecclesia sua debeat sustentari, n. 1 l. 2 t. 15 part. 1. — Inopia facit aliquos delinquere, n. 2 l. 2 tit. 9 p. 2, et ideo officiales Regis inopes esse non debent, ibidem per illum text. — Inops an propter hoc ab appellando excusetur, et an propter eam detur secundus annus ad prosequendam appellationem, et à quibus quis excusetur propter inopiam, n. 1 l. 4 tit. 19 part. 4.

INOPIA facit delinquere, sed propter eam mulieres non excusantur, si turpem vitam elegerint, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 4.

INQUILINUS si pensionem non solvat, an durante locatione per dominum expelli possit, n. 1 l. 5 tit. 8 p. 5.

— si ejiciatur à domino, quando pensionem solvere teneatur, ibidem in n. 5. — an et quando ante tempus ex justa causa à domino expelli possit, et an tunc illud facere possit propria ipsius auctoritate, num. 4 cum aliis ibi, l. 6 tit. 8 part. 5. — an à domino expelli possit cum causa, quando juravit non expellere, dict. n. 4. — licet pro refectione domus expellatur, refectione tamen facta, potest domum inhabitare, ibidem n. 6. — si à domo expellatur, an et quando debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis, ibidem in n. 7. — si in domo conducta damnum dederit, à domino expelli potest, n. 7 dict. l. 6 tit. 8 part. 5. — si meretrices intulerit in domum conductam, à domino expelli potest, n. 8 dict. l. 6 tit. 8 part. 5. — an possit expelli ante finitum tempus conductionis, ab emptore vel singulari successore in re sibi conducta, et quando; et plenè de hoc vide per gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 8 part. 5. — an teneatur, stare locationi, quando emptor domus illum nolit expellere, ibidem in n. 2. — si ex causa expellatur à locatore ante finitum tempus, an possit illi petere interesse, ibidem in n. 4. — fisci, civitatis, vel ecclesiæ, an possit ante finitum tempus conductionis à successore singulari expelli, ibid. in n. 3 in princ. — in quibus casibus ab emptore rei sibi conductæ ante tempus expelli non possit, dict. n. 5 cum aliis ibi. — qui ad decennium conduxit, an ante tempus ab emptore istius expelli possit, n. 7 ibidem. — si tempore locationis finito remansit in re conducta per aliquod tempus, an videatur illam reconduxisse, et quando, n. 3 et 4 l. 20 per text. ibi, tit. 8 part. 5. — Et an idem sit si locavit ad decennium, vel si in scriptura, vel sine, dict. n. 4. — Et an idem sit dicendum in prædio urbano, quod in rustico, ibidem in n. 6. — Inquilinus si perturbetur, an dominus ad interesse teneatur, si potuit illud providere, et non fecit, n. 1 l. 21 tit. 8 part. 5. — Et qualiter istud lucrum debeat considerari, n. 2 ibidem. — Inquilinus an possit petere aliquam remissionem propter sterilitatem, et qualiter hoc in prædio urbano procedere possit, n. 4 l. 22 tit. 8 part. 5. — Et quid si conduxit ad longum tempus, vel præstat mercedem in pecunia, an tunc locus sit remissioni propter sterilitatem, ibidem in n. 2. — Et an quando pensio solvitur in pecunia, sit propriè locatio, vel contractus innominatus, dict. n. 2 dict. l. 22. — Et an pro quibuscumque casibus fortuitis locus sit remissioni, ibidem in n. 3 et 4. — Inquilinus an possit petere expensas, quas fecit in melioratione rei sibi conductæ, et quando, et quales; et quid in conductore ad longum tempus, gloss. l. 24 tit. 8 part. 5 per text. ibi. — an possit ponere meretrices in domo conducta, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 5. — si domino pensionem non solveat, an dominus possit propria auctoritate claudere ostia domus locatæ, num. 5 ad fin. l. 11 tit. 15 part. 5. — an expelli possit per emptorem illius suæ rei sibi ad tempus locatæ, et quando, n. 3 l. 75 tit. 18 part. 3.

INQUIRERE an et quando possit quis rem suam in domibus aliorum, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

INQUISITIO fieri potest contra officiales Regis, et in ea possunt recipi testes, etiam lite non contestata, n. 1 l. 6 tit. 16 part. 3, etiamsi per viam querelæ aliqui pro-

moveant istam inquisitionem, n. 2 dict. l. 6, licet contra per n. fin. l. 3 eod. tit. 16 part. 3, neque est necessaria citatio ipsorum officialium, in dict. n. 1 dict. l. 6 in fin. — Et hoc procedit etiamsi antea nulla præcesserit infamia, secundum dict. n. 4 in med. — Et an ex probatis in inquisitione generali possit sequi condemnatio contra partem, et quod sic, ibidem. — Inquisitio an possit formari ex solo dicto socii criminis, n. 2 l. 21 tit. 16 part. 3. — quid sit, sive sit generalis, sive specialis, vel aliter, n. 3 in proëm. tit. 17 part. 5. — fieri potest ad denuntiationem partis injuriatæ, et an pars ista possit postea agere actione injuriarum, si iudex ex officio suo punierit; et quæ possit in hoc esse cautela, ut pars utrumque agere possit, n. 2 l. 1 tit. 17 part. 5. — Et in inquisitione generali, vel quando fit de conscientia Principis, non requiritur quod præcedat infamia, ibidem in n. 4. — Inquisitio propriè dicitur, quando fit ex mero iudicis officio, secus si conventionione partium, ibid. in n. 6. — qualis de mandato Regis, qualis verò de mandato iudicis fieri possit, n. 1 l. 2 t. 17 p. 3. — fieri non potest nisi præcedente infamia, quæ habet locum accusatoris, aliquando tamen sine infamia proceditur, n. 2 dict. l. 2. — in quibus delictis locum habeat, et quando in minimis, seu privatis delictis, gloss. l. 5 tit. 17 p. 3. — fieri potest nulla infamia præcedente, et contra certam personam ad mandatam Regis, ibid. in n. 3. — Et qui temerè, et dolosè contra aliquem inquirat, sive inquisitum castigaverit, punitur criminaliter, n. 10 l. 4 t. 17 part. 3. — Inquisitio an per unum, vel per duos fieri debeat, et si quæstio est super terminos aliquos, an tunc locus sit inquisitioni, n. 1 et 2 l. 5 ibidem. — an habeat locum, si mulier sit quæ denuntiat, n. 4 l. 6 ibidem. — quando fit, quis inquisitori ministrabit expensas, et quid jure hodierno, n. 2 l. 7 ibidem. — Et in inquisitione, an et quando testes cujuscumque conditionis possint testificari, n. 4 l. 9 tit. 17 part. 5. — Et quales in inquisitione faciendâ debeant esse tabelliones, n. 4 l. 10 ibidem, et ibi etiam in n. 2. — Et an in inquisitione possit renuntiari, quod cum datur parti copia indiciorum, nomina testium ibi non scribantur, n. 3 l. 11 ibidem. — Inquisitio, et an Rex non præcedente fama possit ad inquisitionem procedere, et quid in iudicibus, n. 4 l. 3, et n. 8 l. 27 tit. 1 part. 7. — an valeat, si offensus vel damnum passus non citetur, n. 3 l. 12 tit. 1 part. 7. — Et an iudex ante inquisitionem debeat præfigere terminum accusare volentibus, ibidem. — Inquisitio an et quando ejusdem debeat esse naturæ, quod accusatio, et an cum iudex procedit per inquisitionem, debeat eadem servare, quæ in accusatione requiruntur, n. 6 in princ. quæst. 1 l. 14 tit. 1 part. 7. — et an in iudicio inquisitionis habeat locum prorogatio jurisdictionis, n. 2 l. 15 tit. 1 part. 7. — Et quando propter unius denuntiationem sit ad inquisitionem deveniendum, n. 7 l. 27 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et an damnatus ex inquisitione efficiatur infamis, num. 2 in fin. l. 3 tit. 6 p. 7. Inquisitio, an et quando fieri possit in domibus alienis, n. 2 cum aliis ibi, l. 24 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

INQUISITORES, qui temerè, sive dolosè processerunt, sive perquirere omiserunt, qualiter puniantur, num. 10

l. 4 tit. 17 part. 5. — quam ætatem habere debeant, et an mulieres compellantur denuntiare maleficia mulierum, n. 4 l. 6 tit. 17 part. 5. — et quis eis expensas subministrabit, et quid jure hodierno, n. 2 l. 7 tit. 17 p. 3. — Inquisitoribus maximus honor debetur, et de pœna injuriantium, n. 1 l. 8 ibid. — Inquisitores qualiter jurent, n. 2 l. 9 tit. 17 part. 5. — debent notarium eligere, et qualis ille esse debeat, et an recusari possit, n. 2 l. 10 ibid. — debent semper dare partibus copiam indiciorum, et an idem sit dicendum de indicis habitis ante inquisitionem pro informatione curiæ, n. 1 l. 11 tit. 17 part. 5. — Et quando ad hoc inquisitores non teneantur, et in quibus casibus, ibid. n. 2. — Inquisitores an excusentur, si quis in sua inquisitione malè fecerit, si ibidem dolus absit, n. 3 l. 12 tit. 17 part. 5. — Inquisitor prævaricator plus punitur, quam accusator prævaricator, n. 6 l. 12 tit. 17 p. 3. — qui calumniose inquisivit contra aliquem, an puniatur in expensis, quas sustinuit accusatus, dict. n. 6. — Et quid si qualitas inquisitoris, et accusati sint differentes, dict. n. 6. — Inquisitores hæreticorum, an cognoscant de causa, quando monachus professus publicè matrimonium contraxit, et quare, n. 2 l. 5 tit. 21 p. 3. — hæreticæ pravitate, qui cognoscunt contra defuncti memoriam, an possint confiscare defuncti bona post quinquennium à die mortis suæ, n. 3 l. 7 t. 25 p. 7. — Et an per viam exceptionis, quis admittatur excipiendo post quinquennium, ibid. — Inquisitores sunt iudices hæreticorum, et quia alii, n. 2 l. 2 tit. 26 part. 7. — quando dicantur concedere tempus gratiæ, et quale sit, n. 3 in princ. dict. l. 2. — an punire debeant hæreticos statim, et continuò ad fidem redeuntes, et quando continuò seu festim redire dicantur, n. 3 dict. l. 2.

INSCRIPTIO ad pœnam talionis an habeat locum, quando maritus uxorem de adulterio accusat, n. 2 et 3 l. 15 t. 9 part. 4, et de hoc, ibi latè. — an habeat locum, quando agitur de crimine civiliter, ibid. in dict. n. 2. — ad pœnam talionis, an sit hodie in usu, et an accusator tacitè istam pœnam se subscribere videatur, dict. n. 3 et 8 l. 14 tit. 1 part. 7. — licet cesset, non tamen cessat pœna calumniatoris accusantis, ibidem in fin. — Et quando cesset inscriptio, qualiter calumniator puniatur, dict. n. 3 in fin. dict. l. 15. — Inscriptio an habeat locum in omnibus criminibus, et quando non, n. 3 l. 1, et gloss. l. 26 tit. 1 part. 7.

INSIDIANS aliquem ut occidat illum, an eodem modo puniatur, ac si occidisset, n. 4 l. 2 tit. 31 part. 7.

INSTRUMTA nobilium an possit portare filius bastardus, n. 6 in proëm. tit. 15 part. 4. — seu arma usufructuarii an possint depingi de mandato usufructuarii in domo, in qua usumfructum habet, n. 8 l. 20 tit. 31 part. 5.

INSINUATIO an requiratur in donatione, quæ morte confirmatur, n. 6 l. 4 tit. 11 part. 4 in med. — an requiratur in donatione excedenti quingentos solidos, quando à Principe fit privato, vel à privato Principi, n. 1 l. 9 t. 4 part. 5. — Et quid si fiat ecclesiæ, vel ad pias causas, n. 11, 12 et 13 cum sequent. dict. l. 9. — Insinuatio est necessaria in quacumque alia donatione excedenti quingentos aureos, et de quibus aureis intelligatur, ibi n. 14.

—an sit necessaria, quando donans facit pactum de non petendo illud, quando excedit summam quingentorum solidorum, ibid. in n. 15. —an sit necessaria, quando quis remittit penam caducitatis, dict. n. 15 d. l. 9 t. 4 part. 5. —an requiratur, etiam quando donatio fit in tabellionis presentia, et per publicum instrumentum, ibidem in n. 16. —an requiratur, quando donatio excedit quingentos aureos, si illa fiat in actis coram iudice, dict. n. 16 l. 9 tit. 4 part. 5. —Et quid dicatur quando tabellio coram quo factum fuit instrumentum donationis, esset iudex, et tabellio, ibid. —Insinuari, et approbari expressè an debeat donatio excedens quingentos aureos à iudice, an verò sufficiat quod sibi intimer tantum, ibidem. —Et quando requiratur expressa iudicis approbatio, neque sufficiat quòd coram illo tantum fiat, dict. n. 16 in fin. —Insinuatio coram quo iudice fieri debeat, n. 17 per text. ibi, l. 9 tit. 4 part. 5.

INSTALATIO NOVA an sit necessaria, quando Papa canonicatum contulit ei qui se gerebat aliàs pro canonico, qui illud non erat, num. 2 l. 47 tit. 28 part. 5.

INSTANTIA perempta, quæ acta probatoria pereant, quæ vero non, n. 4 l. 9 tit. 22 part. 5. —iudicii cæpta cum defuncto, an transit in ventrem antequam nascatur filius, n. 4 in fin. l. 5 tit. 23 part. 4. —causæ, sive in civilibus sive in criminalibus, intra quantum tempus finire debeat, n. 5 et 4 l. 9 per text. ibi, t. 6 part. 6, et num. 4 per text. ibi, l. 7 t. 9 part. 7. —iudicii an morte accusati finiatur, et quando non, n. 7, 8 et l. 23 per text. ibi, tit. 1 part. 7. —an et quando sit transitoria ad hæredes, quando aliquis fuit de crimine accusatus, et ipse vel ejus accusator mortuus fuit, lite contestata, gloss. l. 23 per text. ibi, tit. 1 part. 7. —Et qualiter hæres teneatur tunc, et pro qua parte, ibidem in n. 7 per illum text.

INSTANTE NECESSITATE quilibet baptizare potest, gloss. l. 5 tit. 4 part. 1.

INSTITOR recipiens mutuam, an ipse qui recipit, vel ejus dominus obligetur, et quando, n. 4 per text. ibi, l. 7 tit. 1 part. 5. —an possit conveniri pro mutuo ab illo recepto, si fuit in domini utilitatem receptum, et quando sic, dict. n. 4. —Et quid si institor à domino non habet mandatum recipiendi pecunias, et illas recipit, et convertit in utilitatem domini, an illum ex hoc obliget, dict. n. 4 dict. l. 7 tit. 1 part. 5. —Et quid si de receptione mutui non constaret, nisi per confessionem solius institoris, vel si institor specialiter se obligavit, vel fidem suam dedit, ibi.

INSTITUTIO

Clericorum, vel Religiosorum, vel Ecclesiarum.
Patroni.
Erronea.
Hæredis.
Reciproca.
Patris, vel Matris.

VITIATUR.

In alterius arbitrium, vel captatoria.
In tempus, vel ad tempus.
Servorum.
Pura, simplici, ad diem, vel sub conditione.

INSTITUTIO facta per vim instituti an teneat et sic ab instituto tollatur, et applicetur fisco, vel sit ipso jure nulla, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6. —Et quid si sit in damnum tertii facta, vel blanditiis, vel data pecunia, ut hæres

instituitur, an institutio teneat, n. 5 et 6 ibidem. —Et quid si instituto servo alicujus ejus dominus impedierit testamentum, ne mutet voluntatem suam, an per hoc dominus hæreditatem perdat, et cui tunc applicetur, et an coactio, vel dolus tertii compellentis alium instituire, noceat instituto, gloss. l. 28 tit. 1 part. 6. —Institutio, et in institutione debet esse capacitas tribus temporibus, n. 8 l. 2 tit. 3 part. 6. —damnati in metallum vel deportati, an valeat, vel habeatur pro non scripta, et succedant venientes ab intestato, n. 4 l. 4 tit. 3 p. 6. —inducitur, si verbum *habeat*, et verbum *relinquo* adiciantur universitati bonorum, n. 9 l. 6 tit. 3 part. 6. —an et qualiter teneat, quando testator habens duos amicos, unum amicum dixit suum hæredem, n. 1 et 2 l. 10 tit. 4 part. 6. —majoriæ à patre facta, an valeat, quando facta fuit sub conditione, si mater illam faceret in filium communem conferendo verba in futurum, et quid si verba sint de præterito, n. 2 in fin. l. 11 tit. 3 part. 6. —est nulla, quando quis fuit in residuo vel reliquo institutus, si nihil sit, n. 6 l. 19 tit. 3 part. 6. —Et quid si filius fuit institutus in re sacra, vel religiosa, vel quæ non est, vel simile, an tanquam à patre institutus impediat, ne possit dicere nullum testamentum causa præteritionis, ibidem. —institutio facta de filio spurio, incestuoso, cum capax erit, an valeat, n. 7 dict. l. 19. —Et an interim quòd est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam sub conditione institutus, et possit bona administrare tanquam curator, ibidem. —Institutio facta per aliquem de pauperibus alicujus loci, qualiter valeat, et bona dividi debeant, gloss. l. 20 t. 3 part. 6. —simplex cum gravamine restitutionis post instituti mortem, an et quando intelligatur ibi tacita conditio, scilicet, si sine liberis decesserit, etc. n. 3, 4 et 8 cum aliis ibi, l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 6. —Et quid si iste gravatus filios adoptivos, arrogatos, vel spurios haberet, an ibidem subintelligatur tacita conditio, dict. n. 4 et 8. —Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit, sed post ejus mortem alius directò sit institutus hæres, ibidem in n. 5. —Et an supradicta locum habeant, quando institutus universaliter gravatur post ejus mortem ad restitutionem rei certæ, ibidem in n. 6. —Et an ista habeant locum, quando huic gravato post mortem restituere, fuit substituta ecclesia, vel alia pia causa, ibidem n. 8. —Et quid si ita gravatus religionem ingressus sit, an substitutus per monasterium excludatur, etiamsi sit de filiis testatoris, ibid. —Et an si aliqua differentia, sive isti filii sint masculi, sive fœminæ, et quando, vel si sint nepotes, vel nepotes ex filia, dict. n. 8 quæst. 3. —Et an idem sit, sive filii sint jam nati, sive sint nascituri, ibidem. —Et quid si gravatus cum filiis incapacibus decedat, vel qui hæredes esse nolunt, ibidem in quæst. 4, et n. 11 ibidem. —Et quid si filii isti decedant ante mortem gravati, an tunc per eos substitutus excludatur, ibidem. —Et an illud eveniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et quis effectus sit in hoc, ibidem in n. 10. —Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus petendi fideicommissum ad hæredes transmittat, ibidem in num. 11 supradict. l. 10 tit. 4

part. 6. —Institutio quibus verbis concipi debeat, ut in se comprehendat vulgarem, etiamsi furioso substituitur, n. 5 l. 11 tit. 5 part. 4. —filii facta in legitima dicitur universalis, excepta quinta parte, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 6. —an conservetur in hærede extraneo saltim in quinta parte, quam testator cui velit legare poterit, quando testamentum, in quo extraneus fuit hæres institutus, ex aliqua causa ruptum fuit, n. 7 ad fin. l. 7 tit. 8 part. 6.

INSTITUTIO CLERICORUM, VEL RELIGIOSORUM, VEL ECCLESIAE. —Et institutio, et distributio clericorum pertinet ad Episcopos in quibuscumque locis, n. 2 l. 2 tit. 12 part. 4. —Institutio Monachi fugitivi in habitu laicali incedentis, credens testator illum laicum, an teneat, et an hæreditas monasterio deferatur, n. 4 l. 10 tit. 2 p. 4.

INSTITUTIO PATRONI, et institutio facta sine presentatione patroni est ipso jure nulla, n. 2 l. 5 tit. 13 part. 4.

INSTITUTIO ERRONEA: et institutio de aliquo facta, quando ibi adest error qualitatis, an valeat, et teneat, n. 4 l. 10 tit. 2 part. 4. —facta in secundum filium, an retractetur in secundum, quando errore ductus creditur primum filium mortuum, n. 4 l. 21 tit. 1 part. 6.

INSTITUTIO HÆREDIS sub impossibili conditione de facto, vel alia, utrum vitietur, n. 4 in princ. l. 6 t. 4 p. 4. —bene valet, licet instituens ex illa infirmitate non decedat, num. 2 ad fin. l. 14 tit. 4 part. 5. —est caput, et principium testamenti, et quid hodie, n. 2 l. 1 t. 1 p. 6, et n. 7 l. 14 t. 5 part. 6. —ab aliquo facta ostendit illum non esse codicillum, sed testamentum, n. 1 in præmio, tit. 5 part. 6. —si deficiat, an tunc legata in testamento relicta debeantur, et an sit necessarium, quòd hæreditas adeatur ab intestato, ibidem. —debet esse expresso nomine ipsius, et quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, et ipse testator ita agnoscat profitendo verbis, quòd sic, an talis institutio teneat, vel non, n. 4 l. 6 t. 5 p. 6. —nutu ad pias causas, an teneat, et quid in aliis extra piam causam, ibid. in n. 2. —an suppleatur per aliquod verbum subauditum, ibidem in n. 5. —facta per testatorem de consilio sapientis, an et quando valeat, et ille sapiens aliquid addere ad relictum testatoris, vel ad relictum filio spurio, vel aliud minuendo, vel aliter mutando testatoris voluntatem, n. 6 l. 11 tit. 5 part. 6. —facta cum diei appositione, certa vel incerta, an et quando dies rejici debeat, et quando, num. 1 l. 13 per text. ibi tit. 5 part. 6, ibi n. 2 et 6 cum aliis ibid. —facta sub turpi conditione valet, debet tamen conditio rejici, n. 8 l. 5 t. 4 part. 6. —facta sub conditione, ut juret aliquid facere, an valeat, vel non, n. 2 et 7 l. 6 tit. 4 part. 6. —facta sub pluribus conditionibus, an tunc hæres hæreditatem adire possit, si unam tantum adimplevit an verò requiratur, quòd omnes adimpleantur, n. 1, 2 et 5 l. 15 per text. ibi, t. 4 p. 6. —an necessario requiratur, ut possit fideicommissum relinqui, et quid hodie, num. 2 l. 14 t. 5 p. 6. —facta in codicillo, an hodie jure regni teneat, vel non, n. 4 l. 2 tit. 12 part. 6. —facta su aliqua perplexitate, an vitietur, n. 4 l. 5 tit. 4 part. 6.

INSTITUTIO RECIPROCA inter adulteros facta, an teneat, n. 2 l. 19 tit. 2 part. 4.

T. V.

INSTITUTIO PATRIS VEL MATRIS. —Et instituere an possit mater filium suum, quem cum virgo esset, ex tyranno vel Rege uxorato peperit, vel non, tanquam natus ex accessibili amplexu, et damnato, et quare sic possit, n. 7 l. 9 tit. 9 part. 4. —Institutio à patre facta de bonis suis in filium, quem in vita sua legitimari fecit, an valeat, si postea ex aliqua causa constet illam legitimationem non fuisse validam, et an talis filius succedere possit, vel non, n. 4 l. 6 tit. 13 part. 4.

INSTITUTIO VITIATUR, et institutio hæredis sub impossibili conditione de facto, vel alia, utrum vitietur, n. 4 in princ. l. 6 t. 4 part. 4. —an vitietur propter perplexitatem et quando non, n. 2 l. 16 per text. ibi, t. 11 p. 5. —eò quòd testator amicum suum instituit hæredem, illum nominando fratrem, an verò tanquam institutio erronea non valeat, n. 2 l. 13 tit. 3 part. 6. —an et quando vitietur, si testator in nomine hæredis, vel aliter erraverit, num. 2, 5 et 4. dict. l. 13. —an et quando vitietur, si testator unum hæredem fecit tantum, et ille tantum sit in re certa institutus, n. 5 l. 14 tit. 5 p. 6. —filii in legitima sua, an vitietur ex appositione gravaminis, vel conditionis in ea; et quid si in residuo conditio vel gravamen apponatur, n. 1, 2, 4 et 5 l. 11 tit. 4 part. 6. —an vitietur, si testator sub impossibile conditione de natura, vel modo, vel de jure, hæredem instituerit, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 4 part. 6. —facta sub aliqua perplexitate, an vitietur, n. 4 l. 5 tit. 4 part. 6.

INSTITUTIO IN ALTERIUS ARBITRIUM, VEL CAPTATORIA. —Et institutio quæ in alterius arbitrium confertur, dicitur captatoria, et an et quando valeat, n. 4 et 2 l. 11 per text. ibi, tit. 4 part. 6. —Et quid in legatis, num. 6 l. 29 tit. 9 part. 6, cum aliis ibidem. —Institutio captatoria quæ dicatur, dict. n. 2 in principio dict. l. 11 t. 5 p. 6. —Et quid si testator non per verba importantia arbitrium boni viri, sed liberæ voluntatis, dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatem Titii, qualiter tunc commissarius testari poterit, et quid si non fuit dictum ad pias causas, dict. n. 2 q. 1.

INSTITUTIO IN TEMPUS, VEL AD TEMPUS. —Et quid si sunt plures instituti, unus usque ad certum tempus, alius usque ad aliud; et quid si unum instituit usque ad Pascham, et nullo alio instituto expressè prohibuit, quòd sic institutus amplius non esset hæres ad diem, vel ad tempus, n. 4 l. 15 tit. 5 part. 6. —Et quid si testator in penam hæredis scripti post certum tempus alium instituat hæredem, an talis institutio valeat, ibid. quæst. 2. —Et quid si testator hæredem instituit ad tempus, et post illud tempus alium non instituat hæredem, cui tunc applicetur hæreditas, ibidem ad fin. —Institutio an valeat, quando aliquis fuit à testatore institutus hæres in tempus mortis ipsius hæredis, et quid operetur talis institutio, et cujus effectus sit, et qualiter hoc sit intelligendum, n. 6 dict. l. 15 tit. 5 part. 6. —facta de filio spurio vel incestuoso in tempus, cum capax erit, an valeat, n. 7 l. 19 tit. 5 part. 6. —Et an interim, quòd est capax, debeat habere possessionem tanquam sub conditione institutus, et possit bona administrare tanquam curator, ibidem.

INSTITUTIO SERVI, an teneat quando ejus dominus hæ-